

Et Selskab paa Restauration faar en Regning paa f. Eks. 1 000 Kr. Heraf udgør 400 Kr. af Regningsbeløbet Betaling for Madvarer, medens Resten er Betaling for afgiftspligtige Varer. Af disse 600 Kr. udgør 210 Kr. (35 pCt. af Udsalgsprisen) Omsætningsafgift. I Betjeningsafgift betales de sædvanemæssige 15 pCt. eller 150 Kr. Heri indgaar 31 Kr. 50 Øre — nemlig 15 pCt. af Omsætningsafgiften 210 Kr. — i Serveringspersonalets Lomme *alene for at indkassere Afgiften*. Det er klart, at denne Indkassering af Afgiften ikke har givet mere Arbejde. I Stedet for at Serveringsafgiften skulde svare til 15 pCt. af Varernes virkelige Pris eller 118 Kr. 50 Øre, faar Serveringspersonalet med den nugældende Ordning 150 Kr. eller ca. 19 pCt. af Varernes Pris. Havde Skatten været opført særskilt, vilde Gæsten have sparet de 31 Kr. 50 Øre.

Som et yderligere Eksempel kan anføres, at en Forretning som A/S National-Scala, København, i Aaret 1945 har betalt 764 571 Kr. i Omsætningsafgift til Staten. Da man maa kunne gaa ud fra, at Publikum har betalt 15 pCt. i Serveringsafgift af Regningens fulde Paalydende — altsaa ogsaa inklusive Omsætningsafgift — har dette altsaa medført, at der for Opkrævning af Afgiften i denne Forretning alene til Personalet er blevet betalt 15 pCt. af 764 571 Kr. eller 114 685 Kr. Tænker man sig et Tal for hele Landet, er det Millioner, Publikum hidtil har betalt Serveringspersonalet for Opkrævning af Omsætningsafgiften. Indgaar det Beløb, 40—50 Mill. Kr., som Finansministeren forventer efter Vedtagelsen af Loven af 14. August d. A., vil dette betyde, at Serveringspersonalet opnaar *yderligere* 6—7 Mill. Kr. for Indkassering af Omsætningsafgiften, for saa vidt § 28 ikke ændres.

Den tidligere Restaurationsskat (Neergaard-Skatten) blev beregnet med 10 pCt. af Omsætning af saavel Mad som Drikkevarer, og denne Afgift blev specificeret paa Regningen. Der skulde intet være til Hinder for, at den samme Fremgangsmaade bliver anvendt ved den nugældende Omsætningsafgift, specielt hvis denne bliver fastsat til et rundt Tal som f. Eks. 50 pCt. af Varernes virkelige Pris (det vil sige ÷ Omsætningsafgift) paa Restaurationer i Stedet for som nu 53,84 pCt., saaledes at det klart af Regningen fremgaar, hvad der er Betaling for Varer, og hvad der er Omsætningsafgift. Denne Metode anvendes f. Eks. i Norge.

Naar der nu er Tale om en saa høj Omsætningsafgift, *tillader vi os indtrængende at henstille, at Spørgsmaalet om en Ændring af førnævnte § 28 gaaende ud paa, at Omsætningsafgiften kan opføres særskilt paa Regningen til det restaurationsøgende Publikum, tages op til Overvejelse*, idet Publikum — af førnævnte Grunde — har et rimeligt Krav paa en saadan Ændring, da den nuværende Ordning giver det inden- og udenlandske Publikum et fuldkomment Vrangbillede af Priserne paa Restaurationer.

E. Weinold,